

mer i Computation ved Dommens Forfatning, en af Secretairerne skal indføre i en dertil indrettet aparte Protocol. Og saaledes vedbliver han at votere i 4 a 5 Sager eller flere, om de ere korte. Naar da Høieste-Ret saaledes erfarer og skønner, at han ej alene besidder den til saa vigtigt og høit magtpaaliggende et Embede fornødne Kundskab, Indsigt og Erfarenhed, men at han og er begavet med en tydelig Udtale og Færdighed i at yttre sin Mening og Tanker, og saadant af Justitiarius indberettes, maa det Kongen forestilles til nærmere Resolution. Uden saadan foregaaende Prøve, maa ingen vente at faae Votum og blive Tilforordnet i Høieste-Ret, med mindre han tilforn i andre sær vigtige Forretninger og Embeder har viist saadan grundig Kundskab, Indsigt og Erfarenhed, med videre, saa en Prøve maatte anses for unødvendig og lidet passende, da ikke kan være den allermindste Tvivl om hans Capacitet, Duelighed og Beqvemhed dertil.]

24. [Procuratorerne maae ej, imod Lovens 1—9—10, i nogen dem bevidste vrang og uretfærdige Sager lade sig bruge, men de skal i deres Embede rette sig efter samme Art. Indhold, og fremfor alle Ting befytte sig paa oprigtig at gaae i Rette, og ikke forsætlig dølge noget, som hører til Sagens sande Oplysning, eller foregive noget, som sig ikke virkelig saa forholder, men de skal altid see derhen, at Sandhed ikke undertrykkes, men, som vedbør, stilles for Lyset; Befindes nogen Procurator med Forsæt at fortie noget, som egentlig hører til Sagens sande Oplysning, eller at fremføre noget, som han veed, at være usandfærdigt, eller i andre Maader uoprigtig at gaae i Rette, da straffes han derfor, efter Omstændighederne og Forseelsens Beskaffenhed, med anseelig Penge-Mulkt, Suspension paa nogen Tid eller Afsættelse fra hans Embede. Saa maa og ingen Procurator tilstedes at gaae i Rette for Høieste-Ret, førend han først ved sit Embeds Tiltrædelse offentlig for Retten har aflagt sin Eed, efter den dertil indrettede Formular.]

25. [Skulde og Høieste-Ret efter Sagens befundne Beskaffenhed for got befinde at paalægge nogen Procurator, som der comparerer, at giøre sin Eed, at han troer og uden Skrømt holder fuldkommeligen for, at hans Principals Sag er retfærdig og grundet paa Loven, saavidt han den agter at forsvare ved Rettergangen, da maa han det ej vægre, men bør den strax for Retten at aflægge. Antager nogen Procurator en Sag, der-

med byder sig i Rette, og siden værger sig ved at giøre Eeden, saaledes som forbemeldt, naar det af Høieste-Ret paaeskes, maa han samme Sag ej udføre, men skal bøde til vor Frelseres Kirke paa Christianshavn 50 Rdr, og derforuden svare sin Principal til Sagens Omkostning, foruden den i 24 § ansatte Straf, om det befindes, at han forud, førend han antog Sagen, vidste, at den var vrang og uretfærdig.]

26. [Ingen Procurator maa om nogen Sag, som han paatager at udføre, enten ganske eller endeel deraf, før eller siden transigere, eller den sig paa nogen Maade eller Vilkaar tilforhandle under vedbørlig Straf efter Omstændighederne.]

27. [Ingen Procurator maa understaae sig at fremføre nogen Sag for Høieste-Ret, som har været der tilforn og er bleven endelig paakiendt; handler han derimod, haver han forbrudt sit Embede; dog skal det ej være formeent, at i Høieste-Ret efter lovlig foregaaende Stevnemaal jo maa tales og kiendes paa Poster eller Sager, som ej der absolut er bleven kiendt udi, naar de ere af den Beskaffenhed, at Høieste-Ret derpaa bør at dømme. Saa skal og Høieste-Ret til nye Paakiendelse antage de Sager, hvor nogen noget ved forhen i Høieste-Ret ergangne Domme er befunden at fuldbyrde, naar de derfor lovligen indstevnte vorde, og der klages enten over den ene Parts Vrangvillighed eller Rettens Fornægtelse, paa det den, som saaledes Retten engang har eluderet, derfor tilstrækkelig kan vorde anseet, og Undersaatterne befriede fra nye Processer ved Under-Retterne at udholde, saasom sligt udmatter den Fattige og alene hensigter til hans Fortrykkelse.]

28. [Procuratorerne skal idelig være tilstede, saalænge de Sager, som de under Hænde have, ere opslagne, paa det de, naar Sagerne paaraabes, sig for Retten kan fremstille og der deres Sager procedere; men dersom nogen af dem paakommer en hastig Svaghed, haver han det for Justitiarius strax at tilkiendegive, da der efter Sagens Vidtløftighed, som skal ageres, gives een eller flere Dages Dilation; Dog skal enhver Procurator tiltænk være at have korte og tydelige Extracter af deres opslagne Sager færdige, og med Beviserne saaledes bilagte, at en af de andre Procuratorer, efter den givne Dilation og Advarsel fra Justitiarius, dermed kan gaae i Rette; Til hvilken Ende Procuratorerne, naar de sig nogen Sag antage, skal forene sig med deres Principaler, om